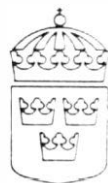

Motion till riksdagen

1989/90:Ju801

av Margitta Edgren (fp)

Finansieringen av enskildas åtgärder mot
våld

Mot.
1989/90
Ju801 – 802

Kvinnoföreningen i Helsingborg har tagit initiativ för att minska och förebygga våld mot barn. De har formerat en projektgrupp för att gå ut i skolor och informera barn och ungdomar. Gruppen skall dels ta upp incest, dels andra former av våld mot barn. Projektet riktar sig till både lärare och barn och går ut på att lärare skall öka sina kunskaper och barn skall uppmuntras söka hjälp vid behov.

Unga skådespelare är engagerade. De genomför samtal med skolbarn och lärare och spelar upp korta scener för att belysa problem, som kan förekomma i barns vardagsmiljö och tränar hur barn kan bemästra dessa. Projektet samarbetar med ett team från barnpsykiatriska kliniken och socialtjänsten i staden och med psykolog.

Målet är att få barn medvetna om att de kan påverka sitt liv, att vända pessimism till framtidstro och förtroende för att det finns vuxna som vill och kan hjälpa dem, om /när de blir utsatta för våld av vuxna människor.

Det har tagit tid att arbeta fram idén och att få rätt människor att arbeta med projektet. Nu är det i gång sedan oktober månad 1989 i ett rektorsområde i Helsingborg. Hem- och skolföreningen och rektorerna är positiva. Men trots alla vackra ord om vikten av att engagera sig mot våld så finns det inga pengar någonstans, verkar det. Man har fått nej till projektbidrag från Rädda Barnen, nej från socialstyrelsen, nej från socialdepartementet. Civildepartementet kan inte svara före januari månad 1990. Under tiden arbetar dessa människor gratis, men deras entusiasm sjunker eftersom bristen på besked om ekonomiska bidrag tolkas som ointresse från myndigheternas sida. För mig är åtgärder mot våldet inte enbart en teoretisk fråga lämpad för deklARATIONER och uttalanden på gator och torg utan i högsta grad även en praktisk fråga.

Menar vi allvar med att vi alla människor skall engagera oss och menar vi allvar med att personligt engagemang är en väg till mindre våld, så måste vi också uppmuntra de initiativ som tas, även om initiativen kommer så att säga utanför etablerade budgetsystem.

Jag vet att konkreta fall inte diskuteras i riksdagen, men utifrån min beskrivning skulle jag vilja ställa en principiell fråga:

Hur menar riksdagen att enskilda människor, grupper, organisationer rent principiellt skall gå till väga, när man vill engagera sig mot våldet i samhället och när deras initiativ och idéer inte alltid kan utföras som gratisarbete?

Hemställan

Mot. 1989/90

Ju801

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen hos regeringen begär att en guide utarbetas, som beskriver vilka resurser som står till buds i samhället för att ekonomiskt stödja engagemang för att minska våldet.

Stockholm den 11 januari 1990

Margitta Edgren (fp)